

Den Europæiske Unions Tidende

C 194

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

2. juli 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 194/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 186 af 25.6.2011	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 194/02	Sag C-147/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. maj 2011 — Jürgen Römer mod Freie und Hansestadt Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Hamburg, Tyskland) (Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — EU-rettens generelle principper — artikel 157 TEUF — direktiv 2000/78/EF — anvendelsesområde — begrebet »løn« — udelukkelse — erhvervstilknyttet alderspensionsordning i form af en supplerende alderspension for tidligere ansatte ved en lokal myndighed og disses efterladte — metode for beregning af denne pension, som stiller gifte pensionsmodtagere fordelagtigere end personer, der lever i et registreret partnerskab — forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering)	2
---------------	---	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 194/03	Forenede sager C-230/09 og C-231/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. maj 2011 — Hauptzollamt Koblenz mod Kurt Etling og Thomas Etling (sag C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg mod Theodor Aissen og Hermann Rohaan (sag C-231/09) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland)) (Landbrug — mælk og mejeriprodukter — forordning (EF) nr. 1788/2003 — afgift på mælk og mejeriprodukter — forordning (EF) nr. 1782/2003 — den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte — overførsel af individuelle referencemængder — følgerne for beregningen af afgiften — følgerne for beregningen af mælkepræmien)	3
2011/C 194/04	Sag C-391/09: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2011 — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Paweł Wardyn mod Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas, Litauen) (Unionsborgerskab — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse — direktiv 2000/43/EF — national lovgivning, hvorefter efternavne og fornavne på fysiske personer i dokumenter vedrørende civilstand skal skrives således, at den stavemåde, der gælder for det officielle nationale sprog, følges)	4
2011/C 194/05	Sag C-543/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 5. maj 2011 — Deutsche Telekom AG mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Elektronisk kommunikation — direktiv 2002/22/EF — artikel 25, stk. 2 — direktiv 2002/58/EF — artikel 12 — udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser — pligt pålagt en virksomhed, der tildeler telefonnumre, til at levere de oplysninger vedrørende tredjemænds abonnenter, som den er i besiddelse af, til andre virksomheder)	5
2011/C 194/06	Sag C-107/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. maj 2011 — Enel Maritsa Iztok 3 AD mod Direktor »Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto« NAP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — moms — direktiv 77/388/EØF og 2006/112/EF — tilbagebetaling — frist — renter — modregning — principper om afgiftsneutralitet og proportionalitet — beskyttelse af den berettigede forventning)	5
2011/C 194/07	Sag C-144/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. maj 2011 — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts mod JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin (Tyskland)) (Retternes kompetence på det civilretlige område — artikel 22, nr. 2), og artikel 27 i forordning (EF) nr. 44/2001 — enekompetence for retterne i den stat, hvor et selskab har hjemsted, til at træffe afgørelse i tvister vedrørende gyldigheden af beslutninger truffet af organer under selskabet — rækkevidde — sag anlagt af en offentligretlig juridisk person med påstand om, at en kontrakt skal kendes ugyldig på grund af en angivelig ugyldighed af beslutninger truffet af dens organer vedrørende indgåelsen af kontrakten — litispændens — forpligtelse for den ret, for hvilken der senere er anlagt sag, til at udsætte sagen — rækkevidde)	6
2011/C 194/08	Forenede sager C-201/10 og C-202/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. maj 2011 — Ze Fu Fleischhandel GmbH (sag C-201/10) og Vion Trading GmbH (sag C-202/10) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — artikel 3 — tilbagesøgning af en eksportrestitution — 30-årig forældelsesfrist — forældelsesregel, der udgør en del af en medlemsstats almindelige civilret — »analog« anvendelse — retssikkerhedsprincippet — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — proportionalitetsprincippet)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 194/09	Sag C-294/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. maj 2011 — Andrejs Eglītis og Edvards Ratnieks mod Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Republikken Letland) (Luftbefordring — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 3 — kompensation til passagererne ved aflysning af en flyafgang — fritagelse fra pligten til at udbetale kompensation i tilfælde af usædvanlige omstændigheder — luftfartselskabets iværksættelse af alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes for at imødegå de usædvanlige omstændigheder — iværksættelse af forholdsregler så betids, at flyafgangen kan gennemføres, efter at sådanne omstændigheder er ophørt)	7
2011/C 194/10	Sag C-479/10: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. maj 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — miljø — direktiv 1999/30/EF — kontrol af forurening — grænseværdierne for PM10 i luften)	8
2011/C 194/11	Sag C-128/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. marts 2011 — UsedSoft GmbH mod Oracle International Corp.	8
2011/C 194/12	Sag C-165/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky, Den Slovakiske Republik den 4. april 2011 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky mod Profitube spol.sro	9
2011/C 194/13	Sag C-173/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 8. april 2011 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League og PA Sport UK Ltd mod Sportradar GmbH (et firma indregistreret i Tyskland) og Sportradar (et firma indregistreret i Schweiz)	10
2011/C 194/14	Sag C-177/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 15. april 2011 — Syllogos Ellinon Poleodomon & Chorotakton mod 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias & Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias & Oikonomikon og 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis & Apokentrosis	10
2011/C 194/15	Sag C-209/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 4. maj 2011 — Sportingbet PLC mod Ypourgos Politismou og Ypourgos Okonomias Okonomikon	11
Retten		
2011/C 194/16	Sag T-423/07: Rettens dom af 19. maj 2011 — Ryanair mod Kommissionen (Statsstøtte — konkurrence — misbrug af dominerende stilling — luftfartssektoren — eneret til at benytte terminal 2 i München lufthavn — passivitetssøgsmål — stillingtagen fra Kommissionen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse — pligt til at handle — foreligger ikke)	12
2011/C 194/17	Sag T-502/07: Rettens dom af 18. maj 2011 — IIC-Intersport International Corporation mod KHIM — McKenzie (McKENZIE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket McKENZIE — de ældre EF-figur- og ordmærker McKINLEY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 194/18	Sag T-207/08: Rettens dom af 18. maj 2011 — Habanos mod KHIM — Tabacos de Centroamérica (KIOWA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EF-figurmærket KIOWA — det ældre EF- og nationale figurmærke COHIBA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighedspunkter mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	13
2011/C 194/19	Sag T-580/08: Rettens dom af 19. maj 2011 — PJ Hungary mod KHIM — Pepekillo (PEPEQUILLO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PEPEQUILLO — det ældre national ord- og figurmærke, og det ældre EF-ord- og figurmærke PEPE og PEPE JEANS — restitutio in integrum — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne — artikel 78 i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 81 i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b)), og artikel 8, stk. 5 i forordning nr. 207/2009).....	13
2011/C 194/20	Sag T-376/09: Rettens dom af 18. maj 2011 — Glenton España mod KHIM — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket POLO SANTA MARIA — det ældre Benelux-figurmærke, der gengiver en silhuet af en polospiller — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	14
2011/C 194/21	Sag T-81/10: Rettens dom af 19. maj 2011 — Tempus Vade mod KHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket AIR FORCE — de ældre nationale og EF-ord- og figurmærker TIME FORCE — relativ registreringshindring — manglende risiko for forveksling — mangel på lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)	14
2011/C 194/22	Sag T-206/11: Sag anlagt den 4. april 2011 — COMPLEX mod KHIM — Kajometal (KX)	14
2011/C 194/23	Sag T-207/11: Sag anlagt den 8. april 2011 — EyeSense mod KHIM — Osypka Medical (ISENSE)	15
2011/C 194/24	Sag T-216/11: Sag anlagt den 18. april 2011 — Progust, SL mod KHIM — Sopralax & Vosmarques (IMPERIA)	15
2011/C 194/25	Sag T-219/11: Sag anlagt den 15. april 2011 — Otero González mod KHIM — Apli-Agipa (AGIPA)	16
2011/C 194/26	Sag T-220/11: Sag anlagt den 18. april 2011 — TeamBank mod KHIM — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)	16
2011/C 194/27	Sag T-223/11: Sag anlagt den 20. april 2011 — Siemens mod Kommissionen	17
2011/C 194/28	Sag T-224/11: Sag anlagt den 21. april 2011 — Caventa mod KHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)	17
2011/C 194/29	Sag T-225/11: Sag anlagt den 21. april 2011 — Caventa mod KHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)	18

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 194/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 186 af 25.6.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 179 af 18.6.2011

EUT C 173 af 11.6.2011

EUT C 160 af 28.5.2011

EUT C 152 af 21.5.2011

EUT C 145 af 14.5.2011

EUT C 139 af 7.5.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. maj 2011 — Jürgen Römer mod Freie und Hansestadt Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Hamburg, Tyskland)

(Sag C-147/08) ⁽¹⁾

(Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — EU-rettens generelle principper — artikel 157 TEUF — direktiv 2000/78/EF — anvendelsesområde — begrebet »løn« — udelukkelse — erhvervstilknyttet alderspensionsordning i form af en supplerende alderspension for tidligere ansatte ved en lokal myndighed og disses efterladte — metode for beregning af denne pension, som stiller gifte pensionsmodtagere fordelagtigere end personer, der lever i et registreret partnerskab — forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering)

(2011/C 194/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jürgen Römer

Sagsøgt: Freie und Hansestadt Hamburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeitsgericht Hamburg — fortolkning af princippet om ligebehandling, EF-traktatens artikel 141, artikel 1 og 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 3, samt betragtning 22 til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — direktivets anvendelsesområde — udelukkelse af udbetalinger af enhver art fra offentlige eller lignende ordninger, herunder offentlige ordninger for social sikring og social beskyttelse — nationale retsforrifter vedrørende civilstand og ydelser, der er afhængige heraf, ikke berørt af direktivet — erhvervstilknyttet alderspensionsordning i form

af en supplerende alderspension for tidligere funktionærer og ansatte ved en lokal myndighed og disses efterladte — metode for beregning af en pension, som stiller gifte pensionsmodtagere fordelagtigere end personer, som lever i et registreret partnerskab

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at supplerende pensioner som dem, der udbetales til tidligere funktionærer og arbejdere ved Freie und Hansestadt Hamburg og deres efterladte i henhold til Erstes Ruhegeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg (delstaten Hamburgs lov om supplerende alders- og efterladtepension til ansatte ved Freie und Hansestadt Hamburg), i affattelsen af 30. maj 1995, og som udgør løn som omhandlet i artikel 157 TEUF, ikke falder uden for direktivets materielle anvendelsesområde, hverken i henhold til artikel 3, stk. 3, eller i henhold til dets 22. betragtning.
- 2) Bestemmelserne i artikel 1, jf. artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78, er til hinder for en national bestemmelse som § 10, stk. 6, i delstaten Hamburgs nævnte lov, hvorefter en pensionsmodtager, der har indgået registreret partnerskab, modtager en supplerende pension, der er mindre end den, der udbetales til en gift pensionsmodtager, der ikke lever vedvarende adskilt, hvis
 - ægteskabet i den pågældende medlemsstat er forbeholdt personer af forskelligt køn, og dette eksisterer parallelt med et registreret partnerskab som fastsat i Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft (lov om registreret partnerskab) af 16. februar 2001, der forbeholdes personer af samme køn, og
 - der eksisterer en direkte forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, henset til, at den omhandlede partner ifølge national ret for så vidt angår nævnte pension befinder sig i en retlig og faktisk situation, der svarer til en gift persons. Vurderingen af sammenligneligheden henhører under den forelæggende rets kompetence og skal koncentrerer om henholdsvis ægtefællernes og de registrerede partnerses rettigheder og pligter, således som disse er reguleret inden for rammerne af de dertil svarende retsinstitutter, og som er relevante under hensyntagen til formålet og betingelserne for tildeling af den pågældende ydelse.

3) Hvis § 10, stk. 6, i delstaten Hamburgs lov om supplerende alders- og efterladtepensjon til ansatte ved Freie und Hansestadt Hamburg i affattelsen af 30. maj 1995 skulle udgøre en forskelsbehandling som omhandlet i artikel 2, i direktiv 2000/78, kan retten til ligebehandling tidligst efter udløbet af fristen for gennemførelse af direktivet, dvs. fra den 3. december 2003, påberåbes af en borger som sagsøgeren i hovedsagen, hvorved han ikke skal afvente, at den nationale lovgiver bringer den nævnte bestemmelse i overensstemmelse med EU-retten.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. maj 2011 — Hauptzollamt Koblenz mod Kurt Etling og Thomas Etling (sag C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg mod Theodor Aissen og Hermann Rohaan (sag C-231/09) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland))

(Forenede sager C-230/09 og C-231/09) (¹)

(Landbrug — mælk og mejeriprodukter — forordning (EF) nr. 1788/2003 — afgift på mælk og mejeriprodukter — forordning (EF) nr. 1782/2003 — den fælles landbrugspolitikts ordninger for direkte støtte — overførsel af individuelle referencemængder — følgerne for beregningen af afgiften — følgerne for beregningen af mælkepræmien)

(2011/C 194/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Hauptzollamt Koblenz (sag C-230/09) og Hauptzollamt Oldenburg (sag C-231/09)

Sagsøgte: Kurt Etling og Thomas Etling (sag C-230/09), Theodor Aissen og Hermann Rohaan (sag C-231/09)

Procesdeltager: Bundesministerium der Finanzen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 5, litra k), i Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 270, s. 123) — overtagelse af referencemængde for mælk i referenceperioden efter opløsning af en forpagtningsaftale — hensyntagen til den mængde, som allerede

er leveret af den tidligere forpagter i referenceperioden, ved fastlæggelsen af den mængde, som bortforpagteren har til rådighed

Konklusion

- 1) Artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2217/2004 af 22. december 2004, skal fortolkes således, at omfordeling af den uudnyttede del af den nationale referencemængde, der er afsat til leverancer, skal ske i forhold til den individuelle referencemængde for hver producent, der har foretaget merleveringer, dvs. den referencemængde, der er fastlagt den 1. april i den relevante tolv månedersperiode, eller i henhold til objektive kriterier fastsat af medlemsstaterne. Begrebet individuel referencemængde, som anvendes i denne bestemmelse, giver ikke mulighed for at tage hensyn til overførsler af referencemængder foretaget i løbet af denne periode.
- 2) En national lovgivning, der gennemfører muligheden i artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 1788/2003, som ændret ved forordning nr. 2217/2004, for at fastsætte objektive kriterier for omfordelingen af den uudnyttede del af den nationale referencemængde, der er afsat til leverancer, skal bl.a. iagttage de almindelige principper i EU-retten og de formål, der forfølges med den fælles landbrugspolitik, og herunder navnlig de formål, der forfølges med den fælles markedsordning for mælk.
- 3) Disse formål er ikke til hinder for en national lovgivning, der er vedtaget inden for rammerne af gennemførelsen af denne mulighed, som giver de producenter, der har foretaget merleveringer, mulighed for — når de i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning nr. 1788/2003, som ændret ved forordning nr. 2217/2004, i løbet af den pågældende tolv månedersperiode har fået overført en individuel referencemængde, hvortil mælke mængden allerede var blevet produceret og leveret for samme periode af den producent, der tidligere rådede over referencemængden — at deltage i denne omfordeling ved at medtage en del af eller hele denne referencemængde. Medlemsstaterne skal imidlertid sikre, at en sådan lovgivning ikke giver anledning til overførsler, der — skønt de formelt overholder denne forordnings betingelser — alene har til formål at give visse producenter, der har foretaget merleveringer, mulighed for at stille sig i en bedre position i forbindelse med omfordelingen.
- 4) Begrebet »individuel referencemængde, der er berettiget til præmie, og som er til rådighed på bedriften« i artikel 95, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikts ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 118/2005 af 26. januar 2005, der svarer til begrebet »disponible referencemængder«, som defineret i artikel 5, litra k), i forordning nr. 1788/2003, som ændret ved forordning nr. 2217/2004, skal fortolkes således, at når en producent i den

pågældende tolv månedersperiode har fået overført en referencemængde, for hvilken mælken allerede var blevet leveret af overdrageren i den samme periode, omfatter dette udtryk ikke for så vidt angår modtageren den del af den overførte referencemængde, for hvilken der allerede var leveret mælk afgiftsfrit af overdrageren.

(¹) EUT C 220 af 12.9.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2011 — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Paweł Wardyn mod Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas, Litauen)

(Sag C-391/09) (¹)

(Unionsborgerskab — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse — direktiv 2000/43/EF — national lovgivning, hvorefter efternavne og fornavne på fysiske personer i dokumenter vedrørende civilstand skal skrives således, at den stavemåde, der gælder for det officielle nationale sprog, følges)

(2011/C 194/04)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Paweł Wardyn

Sagsøgte: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — fortolkning af artikel 12, stk. 1, EF, og artikel 18, stk. 1, EF, samt artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180, s. 22) — national lovgivning, hvorefter

efternavne og fornavne på personer med anden oprindelse eller nationalitet skal omskrives med bogstaverne i statens officielle sprog i dokumenter vedrørende civilstand, som udstedes af den pågældende stat

Konklusion

1) En national lovgivning, hvorefter en persons for- og efternavne i denne medlemsstats dokumenter vedrørende civilstand kun kan skrives på en måde, der følger det officielle nationale sprogs regler om stavemåde, omhandler en situation, der ikke henhører under anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

2) Artikel 21 TEUF skal fortolkes således, at:

— den ikke er til hinder for, at en medlemsstats kompetente myndigheder i henhold til en national lovgivning, hvorefter en persons for- og efternavne i denne medlemsstats dokumenter vedrørende civilstand kun kan skrives på en måde, der følger det officielle nationale sprogs regler om stavemåde, afviser at ændre en af denne medlemsstats statsborgeres for- og efternavn i dennes fødselsattest og vielsesattest i henhold til en anden medlemsstats regler for skrivemåde

— den ikke er til hinder for, at en medlemsstats kompetente myndigheder under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende og i henhold til samme nationale lovgivning afviser at ændre det fælles efternavn for to unionsborgere, der har indgået ægteskab med hinanden, til den skrivemåde, hvorpå efternavnet fremgår af de dokumenter vedrørende civilstand, der er udstedt af en af disse borgeres oprindelsesmedlemsstat, og hvori sidstnævnte medlemsstats regler for skrivemåde følges, forudsat at denne afvisning ikke for disse unionsborgere kan give anledning til alvorlige ulemper både administrativt, erhvervs-mæssigt og privat, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at bedømme. Såfremt dette skulle vise sig at være tilfældet, tilkommer det ligeledes den forelæggende ret at efterprøve, om afvisningen af ændringen er nødvendig med henblik på at beskytte de interesser, som den nationale lovgivning tilsigter at sikre, og om den står i et rimeligt forhold til det lovligt tilstræbte formål

— den ikke er til hinder for, at en medlemsstats kompetente myndigheder under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende og i henhold til samme nationale lovgivning afviser at ændre en vielsesattest udstedt til en unionsborger, der er statsborger i en anden medlemsstat, med henblik på at nævnte borgers fornavne skrives med diakritiske tegn i attesten, således som de er skrevet i de dokumenter vedrørende civilstand, der er udstedt af myndighederne i hans oprindelsesmedlemsstat, og på en måde, der følger sidstnævnte medlemsstats officielle nationale sprogs regler om stavemåde.

(¹) EUT C 312 af 19.12.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 5. maj 2011 — Deutsche Telekom AG mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-543/09) ⁽¹⁾

(Elektronisk kommunikation — direktiv 2002/22/EF — artikel 25, stk. 2 — direktiv 2002/58/EF — artikel 12 — udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser — pligt pålagt en virksomhed, der tildeler telefonnumre, til at levere de oplysninger vedrørende tredjemænds abonnenter, som den er i besiddelse af, til andre virksomheder)

(2011/C 194/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Telekom AG

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: GoYellow GmbH og Telix AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 25, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51) og af artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201, s. 37) — levering af abonnentoversigter — en virksomheds pligt til at tildele telefonnumre til abonnenter og pligt til at levere alle relevante oplysninger til andre virksomheder med henblik på ydelsen af universelle nummerfortegnelser eller nummeroplysningstjenester — abonnentdata for andre virksomheder

Konklusion

1) Artikel 25, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse, der pålægger virksomheder, som tildeler telefonnumre til slutbrugere, en pligt til ikke blot at stille oplysninger om egne abonnenter, men også de oplys-

ninger om tredjemænds abonnenter, som de er i besiddelse af, til rådighed for virksomheder, hvis virksomhed består i at udbyde offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser.

2) Artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse, der pålægger en virksomhed, som offentliggør offentlige nummerfortegnelser, en pligt til at videregive de personoplysninger om andre telefonitjenesteudbydere abonnenter, som den er i besiddelse af, til en anden virksomhed, hvis virksomhed består i at offentliggøre en trykt eller elektronisk nummerfortegnelse, eller at gøre sådanne fortegnelser tilgængelige via oplysningstjenester, uden at en sådan videregivelse er betinget af et fornyet samtykke fra abonnenterne, for så vidt som, for det første, disse abonnenter, inden deres oplysninger første gang blev medtaget i en offentlig nummerfortegnelse, var blevet underrettet om formålet med fortegnelsen og om den omstændighed, at disse oplysninger kunne meddeles til en anden telefonitjenesteudbyder, og, for det andet, videregivelsen af de nævnte oplysninger er underlagt den betingelse, at oplysningerne efter deres fremsendelse ikke kan anvendes til andre formål end dem, der lå til grund for deres indsamling med henblik på den første offentliggørelse.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. maj 2011 — Enel Maritsa Iztok 3 AD mod Direktor »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« NAP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-107/10) ⁽¹⁾

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — moms — direktiv 77/388/EØF og 2006/112/EF — tilbagebetaling — frist — renter — modregning — principper om afgiftsneutralitet og proportionalitet — beskyttelse af den berettigede forventning)

(2011/C 194/06)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Sagsøgt: Direktor »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« NAP

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af artikel 18, stk. 4, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), og artikel 183, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — tilbagebetaling af overskydende moms inden for en bindende frist, efter hvis udløb der beregnes renter til den afgiftspligtige — ændring af den nationale lovgivning, mens en sådan beregning foretages, hvorefter beregningen i tilfælde af en skattekontrol foretages med virkning fra datoen for vedtagelsen af den afgiftsavgørelse, hvormed skattekontrollen afsluttes — rimelig frist — mulighed for at godtgøre den overskydende moms ved modregning med skattebeløb, der skyldes af den afgiftspligtige — principperne om afgiftens neutralitet og om proportionalitet

Konklusion

- 1) Artikel 183 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006, sammenholdt med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der med tilbagevirkende kraft foreskriver en forlængelse af fristen for tilbagebetaling af overskydende merværdiafgift, for så vidt som denne lovgivning fratager den afgiftspligtige den ret til morarenter af det beløb, der skal tilbagebetales til ham, som han havde før lovgivningens ikrafttrædelse.
- 2) Artikel 183 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2006/138, sammenholdt med princippet om afgiftsneutralitet, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den almindelige frist for tilbagebetaling af overskydende merværdiafgift, ved udløbet af hvilken der påløber morarenter af det beløb, der skal tilbagebetales, udskydes, såfremt der indledes en skattekontrol, når denne udskydelse har til følge, at sådanne renter kun påløber fra den dato at regne, hvor denne skattekontrol er tilendebragt, skønt den overskydende moms allerede er blevet overført til de tre afgiftsperioder, der følger efter den periode, hvori den overskydende moms er opstået. Det er derimod ikke i strid med denne bestemmelse, at denne frist normalt er fastsat til 45 dage.
- 3) Artikel 183 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2006/138, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at tilbagebetaling af overskydende merværdiafgift foretages ved modregning.

(¹) EUT C 134 af 22.5.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. maj 2011 — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts mod JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin (Tyskland))

(Sag C-144/10) (¹)

(Retternes kompetence på det civilretlige område — artikel 22, nr. 2), og artikel 27 i forordning (EF) nr. 44/2001 — enekompetence for retterne i den stat, hvor et selskab har hjemsted, til at træffe afgørelse i tvister vedrørende gyldigheden af beslutninger truffet af organer under selskabet — rækkevidde — sag anlagt af en offentligretlig juridisk person med påstand om, at en kontrakt skal kendes ugyldig på grund af en angivelig ugyldighed af beslutninger truffet af dens organer vedrørende indgåelsen af kontrakten — litispændens — forpligtelse for den ret, for hvilken der senere er anlagt sag, til at udsætte sagen — rækkevidde)

(2011/C 194/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Sagsøgt: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Kammergericht Berlin — fortolkning af artikel 22, stk. 2, og artikel 27, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — enekompetence for retterne i den medlemsstat, hvor selskabet har hjemsted i sager vedrørende gyldigheden af selskabets organers beslutninger — anvendelsen af denne regel om enekompetence på en sag, der er anlagt af en offentligretlig juridisk person med påstand om at det fastslås, at en aftale er ugyldig som følge af, at beslutninger, der er truffet af dens egne organer med henblik på indgåelsen af denne aftale, hævdes at være ugyldige

Konklusion

Artikel 22, nr. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på en tvist, inden for rammerne af hvilken et selskab gør gældende, at en kontrakt ikke kan gøres gældende over for det, fordi en beslutning, der er truffet af dets organer, og som har resulteret i indgåelsen af kontrakten, angiveligt er ugyldig som følge af en tilsidesættelse af selskabets vedtægter.

(¹) EUT C 148 af 5.6.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. maj 2011 — Ze Fu Fleischhandel GmbH (sag C-201/10) og Vion Trading GmbH (sag C-202/10) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Forenede sager C-201/10 og C-202/10) ⁽¹⁾

(Forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — artikel 3 — tilbagesøgning af en eksportrestitution — 30-årig forældelsesfrist — forældelsesregel, der udgør en del af en medlemsstats almindelige civilret — »analog« anvendelse — retssikkerhedsprincippet — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — proportionalitetsprincippet)

(2011/C 194/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ze Fu Fleischhandel GmbH (sag C-201/10) og Vion Trading GmbH (sag C-202/10)

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1) — tilbagesøgning af eksportrestitution oppebåret af eksportøren med urette på grund af uregelmæssigheder begået af denne — anvendelse af en national lovgivning, der fastsætter en 30-årig forældelsesfrist — retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Konklusion

1) Retssikkerhedsprincippet er under de i hovedsagerne foreliggende omstændigheder i forbindelse med beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser, som fastsat i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, og i henhold til denne forordnings artikel 3, stk. 3, i princippet ikke til hinder for, at en medlemsstats administrative eller retslige myndigheder i søgsmål om tilbagebetaling af eksportrestitutioner, der er blevet ydet med urette, foretager en »analog« anvendelse af en forældelsesfrist i en national bestemmelse i de almindelige retsregler, dog

på betingelse af, at en sådan anvendelse, der følger af retspraksis, kunne forudses med tilstrækkelig sikkerhed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 2) Proportionalitetsprincippet er under de i hovedsagerne foreliggende omstændigheder i forbindelse med medlemsstaternes udnyttelse af den mulighed, de er tillagt ved artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2988/95, til hinder for anvendelsen af en 30-årig forældelsesfrist i søgsmål om tilbagebetaling af eksportrestitutioner, der er blevet ydet med urette.
- 3) Retssikkerhedsprincippet er under de i hovedsagerne foreliggende omstændigheder til hinder for, at en »længere« forældelsesfrist som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2988/95 kan følge af en almindelig forældelsesfrist, der er nedsat ved retspraksis, således at sidstnævnte frist overholder proportionalitetsprincippet, når den anvendes, idet den fireårige forældelsesregel i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 2988/95 under alle omstændigheder kan anvendes under sådanne omstændigheder.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. maj 2011 — Andrejs Eglītis og Edvards Ratnieks mod Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Republikken Letland)

(Sag C-294/10) ⁽¹⁾

(Luftbefordring — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 3 — kompensation til passagererne ved aflysning af en flyafgang — fritagelse fra pligten til at udbetale kompensation i tilfælde af usædvanlige omstændigheder — luftfartsselskabets iværksættelse af alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes for at imødegå de usædvanlige omstændigheder — iværksættelse af forholdsregler så betids, at flyafgangen kan gennemføres, efter at sådanne omstændigheder er ophørt)

(2011/C 194/09)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Andrejs Eglītis og Edvards Ratnieks

Sagsøgt: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EFT L 46, s. 1) — aflysning af en flyafgang først som følge af lukning af luftrummet forårsaget af problemer med radar- og flyledningssystemerne, dernæst som følge af udløbet af besætningens maksimalt tilladte arbejdstid — spørgsmålet, om det transporterende selskab traf alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes for at undgå de usædvanlige omstændigheder

Konklusion

Artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at det transporterende luftfartsselskab, eftersom det i henhold til artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 er forpligtet til at iværksætte alle rimelige forholdsregler til imødegåelse af usædvanlige omstændigheder, ved planlægningen af flyafgangen rimeligvis må tage hensyn til den risiko for forsinkelse, som er forbundet med, at der eventuelt indtræder sådanne omstændigheder. Selskabet skal følgelig råde over en vis tidsmargin, der sætter det i stand til om muligt at gennemføre flyvningen i sin helhed, efter at de usædvanlige omstændigheder er ophørt. Den nævnte bestemmelse kan derimod ikke fortolkes således, at der stilles krav om, at de rimelige forholdsregler indebærer, at der generelt og ensartet indlægges en mindste tidsmargin, som uden forskel finder anvendelse på alle luftfartsselskaber i alle situationer, hvor usædvanlige omstændigheder opstår. Ved bedømmelsen af, om det transporterende luftfartsselskab har kapacitet til at gennemføre den planlagte flyvning fuldt ud under de nye vilkår som følge af disse omstændigheders opståen, skal det påses, at omfanget af den krævede tidsmargin ikke medfører en helt urimelig belastning for virksomheden på det relevante tidspunkt. Forordningens artikel 6, stk. 1, finder ikke anvendelse ved denne bedømmelse.

(¹) EUT C 221 af 14.8.2010.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. maj 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-479/10) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 1999/30/EF — kontrol af forurening — grænseværdierne for PM10 i luften)

(2011/C 194/10)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved A. Falk og C. Meyer-Seitz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/30/EF den 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogen dioxide og nitrogenoxider, partikler og bly i luften (EFT L 163, s. 44) — overskridelse af grænseværdierne for PM₁₀ i luften i 2005, 2006 og 2007 i zone SW 2 og SW 4, og i 2005 og 2006 i zone SW 5

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1 i Rådets direktiv 1999/30/EF af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogen dioxide og nitrogenoxider, partikler og bly i luften, idet det har overskredet grænseværdierne for PM₁₀ i luften i 2005, 2006 og 2007 i zonerne SW 2 og SW 4 og i 2005 og 2006 i zone SW 5.
- 2) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. marts 2011 — UsedSoft GmbH mod Oracle International Corp.

(Sag C-128/11)

(2011/C 194/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UsedSoft GmbH

Sagsøgt: Oracle International Corp.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den, der kan påberåbe sig, at retten til at sprede en kopi af et edb-program er udtømt, »den, der retmæssigt har erhvervet edb-programmet« i den betydning, hvori begrebet anvendes i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2009/24/EF (¹)?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Udtømmes retten til at sprede en kopi af et edb-program i henhold til artikel 4, første del af stk. 2, i direktiv 2009/24/EF, når erhververen har fremstillet kopien med rettighedshaverens tilladelse ved at downloade programmet fra internettet til et medium?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål ligeledes besvares bekræftende: Kan også den, der har erhvervet en »brugt« softwarelicens, for så vidt angår fremstillingen af en kopi af et edb-program, som »den, der retmæssigt har erhvervet edb-programmet« i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 4, første del af stk. 2, i direktiv 2009/24/EF påberåbe sig, at retten til at sprede en kopi af edb-programmet, som den første erhverver har fremstillet med rettighedshaverens tilladelse ved at downloade programmet fra internettet til et medium, er udtømt, når første erhverver har slettet sin kopi af programmet eller ikke længere anvender denne?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23.4.2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (kodificeret udgave) EUT L 11, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky, Den Slovakiske Republik den 4. april 2011 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky mod Profitube spol.sro

(Sag C-165/11)

(2011/C 194/12)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Sagsøgt: Profitube spol.sro

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I en situation, hvor i 2005 og 2006 varer fra en stat, som ikke tilhører Den Europæiske Union (Ukraine) blev [indført] til et offentligt toldoplag beliggende i en stat, som tilhører Den Europæiske Union, af en importør fra sidstnævnte stat og efterfølgende i dette toldoplag blev omdannet under proceduren for aktiv forædling inden for rammerne af suspensionsordningen, og det endelige produkt i stedet for

med det samme at blive eksporteret som omhandlet i artikel 114 i forordning(EØF) nr. 2913/92 blev solgt i samme toldoplag af den person, som havde omdannet produktet, til et andet selskab fra nævnte medlemsstat, som fra ovennævnte toldoplag ikke bragte produktet i fri omsætning, men henførte det under toldoplagsproceduren, er nævnte salg af varer i samme toldoplag da stadig kun underlagt Fællesskabets toldbestemmelser, eller har den retlige situation ændret sig med nævnte salg, således at nævnte transaktion skal underlægges ordningen i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 (¹), med andre ord, er det muligt med henblik på formålet med merværdiafgiftsordningen i sjette direktiv at anse et offentligt toldoplag, som er beliggende på en af medlemsstaternes område, som en del af Fællesskabets område, eller denne medlemsstats område, som defineret i sjette direktivs artikel 3?

- 2) Er det muligt at vurdere den ovenfor beskrevne situation i lyset af doktrinen om misbrug af rettigheder udviklet af Den Europæiske Unions Domstol vedrørende anvendelsen af sjette direktiv (dom af 21.2.2006, sag C-255/02, Halifax), således at sagsøgeren med salget af varerne i det offentlige toldoplag, der er beliggende i Den Slovakiske Republik, allerede har gennemført en levering af varer mod vederlag på nationalt område?
- 3) Dersom det første spørgsmål besvares bekræftende, således at nævnte transaktion skal underlægges ordningen i sjette direktiv, udgør en sådan transaktion da afgiftspligtens indtræden
- a) i henhold til sjette direktivs artikel 10, stk. 1 og 2, idet afgiften kan opkræves som følge af salget af varerne i toldoplaget, der er beliggende i Den Slovakiske Republik, eller
- b) fordi toldproceduren efter indførslen af varerne fra et tredjeland (sjette direktivs artikel 10, stk. 3) afsluttedes under varernes opbevaring på nævnte toldoplag med salget af de oplagrede varer til en anden person i en medlemsstat?
- 4) Opfyldes målene med sjette direktiv som defineret i præambelen hertil, herunder navnlig målene med GATT (WTO), når et salg af varer, som er indført fra et tredjeland til et toldoplag, og som efterfølgende er blevet omdannet dér og overdraget til en anden person i denne medlemsstat i et toldoplag, der er beliggende i en stat, som er medlem af Det Europæiske Fællesskab, ikke underlægges merværdiafgiftsordningen i nævnte medlemsstat?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 8. april 2011 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League og PA Sport UK Ltd mod Sportradar GmbH (et firma indregistreret i Tyskland) og Sportradar (et firma indregistreret i Schweiz)

(Sag C-173/11)

(2011/C 194/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League og PA Sport UK Ltd

Sagsøgt: Sportradar GmbH (et firma indregistreret i Tyskland) og Sportradar (et firma indregistreret i Schweiz)

Præjudicielle spørgsmål

1) Såfremt en part uploader data fra en database, der er beskyttet af sui generis-retten i henhold til direktiv 96/9/EF⁽¹⁾ (herefter »databasedirektivet«), på sin webserver, der forefindes i medlemsstat A, og webserveren som svar på anmodninger fra en bruger i en anden medlemsstat B sender sådanne data til den pågældende brugers computer, således at dataene lagres i denne computers hukommelse og vises på dens skærm

a) foretager den pågældende part da »udtræk« eller »genanvendelse« ved at sende dataene?

b) sker den pågældende parts udtræk og/eller genanvendelse

i) kun i A

ii) kun i B, eller

iii) i både A og B?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11.3.1996 om retlig beskyttelse af databaser, EFT L 77, s. 20.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 15. april 2011 — Syllogos Ellinon Poleodomon & Chorotakton mod 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias & Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias & Oikonomikon og 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis & Apokentrosis

(Sag C-177/11)

(2011/C 194/14)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syllogos Ellinon Poleodomon & Chorotakton (»Foreningen af græske by- og arealplanlæggere«), med hjemsted i Athen

Sagsøgte: 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias & Dimosion Ergon (minister for miljø, fysisk planlægning og offentlige arbejder, herefter »miljøministeren«) 2) Ypourgos Oikonomias & Oikonomikon (økonomi- og finansminister, herefter »finansministeren«), 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis & Apokentrosis (indenrigsminister samt minister for offentligt ansatte og decentralisering, herefter »indenrigsministeren«)

Præjudicielt spørgsmål

»Skal bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmeters indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30), som bestemmer, at der skal gennemføres en miljøvurdering for alle planer og programmer »for hvilke det på grund af den sandsynlige indvirkning på lokaliteter er besluttet, at der kræves en vurdering i medfør af artikel 6 eller 7 i direktiv 92/43/EØF«, forstås således, at den gør forpligtelsen til at underkaste en konkret plan en miljøvurdering betinget af, at forudsætningerne for, at denne plan skal underkastes en miljøvurdering i henhold til direktiv 92/43/EØF, er opfyldt, og at denne bestemmelse i direktiv 2001/42 følgelig, lige som de ovennævnte bestemmelser i direktiv 92/43/EØF, ligeledes kræver, at det fastslås, at planen vil kunne få en væsentlig indvirkning på et konkret særligt bevaringsområde, idet den overlader den faktiske vurdering heraf til medlemsstaterne? Eller er kravet om gennemførelse af en miljøvurdering i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/42 ikke afhængigt af, at betingelserne for en gennemførelse af en miljøvurdering i henhold til direktiv 92/43/EØF er opfyldt, dvs. af bedømmelsen af sandsynligheden for en væsentlig indvirkning på et særligt bevaringsområde, idet bestemmelsen af, at en bestemt plan under alle omstændigheder er forbundet med et område omfattet af direktiv 92/43, men ikke nødvendigvis med et særligt bevaringsområde, tværtimod er tilstrækkelig til, at der indtræder en forpligtelse til at gennemføre en sådan vurdering?«

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 4. maj 2011
— Sportingbet PLC mod Ypourgos Politismou og Ypourgos
Okonomias Okonomikon**

(Sag C-209/11)

(2011/C 194/15)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sportingbet PLC

Sagsøgte: Ypourgos Politismou og Ypourgos Okonomias Okonomikon

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er nationale retsfor skrifter, som med det formål at begrænse udbuddet af hasardspil indrømmer en enkelt virksomhed, der har form af et børsnoteret aktieselskab, eneret til at gennemføre, administrere, afholde og drive hasardspil, i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 43 og 49, for så vidt som denne virksomhed reklamerer for de hasardspil, den afholder, udvider sin virksomhed til andre lande, spillerne deltager frit, og maksimumindsatsen og -gevinsten er fastsat pr. kupon og ikke pr. spiller?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er nationale forskrifter, hvorved — idet de i sig selv har til formål at bekæmpe kriminalitet ved at sikre kontrol af virksomhederne inden for det pågældende område, således at det

sikres, at disse aktiviteter kun udøves inden for kontrollede kredse — en enkelt virksomhed indrømmer eneretten til at gennemføre, administrere, afholde og drive hasardspil i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 43 og 49, selv om denne indrømmelse samtidig medfører en ubegrænset udvikling af det pågældende udbud? Eller skal udviklingen af dette udbud under alle omstændigheder, og for at den pågældende begrænsning kan anses for at medvirke til at nå målet om bekæmpelse af kriminalitet, altid være kontrolleret, sagt med andre ord skal det have karakter af en nødvendig foranstaltning for at nå dette mål og ikke gå videre end dette? Såfremt den nævnte udvikling under alle omstændigheder skal være kontrolleret, kan den da anses for kontrolleret i denne henseende, hvis eneretten på dette område indrømmes en enhed med de karakteristika, som er beskrevet i det første spørgsmål? Såfremt indrømmelsen af denne eneret anses for at føre til en kontrolleret udvikling af udbuddet af hasardspil, går indrømmelsen af ovennævnte eneret til en enkelt virksomhed da ud over, hvad det er nødvendigt, idet det samme formål hensigtsmæssigt kan opnås ved at indrømme denne ret til flere end én virksomhed?

- 3) Såfremt det henset til de to første spørgsmål lægges til grund, at indrømmelsen i henhold til de omhandlede nationale lovbestemmelser af eneretten til at gennemføre, administrere, afholde og drive hasardspil ikke er forenelig med EF-traktatens artikel 43 og 49: a) har de nationale myndigheder i henhold til disse traktatbestemmelser da mulighed for i en nødvendig overgangsperiode, hvor der indføres regler, som er i overensstemmelse med EF-traktaten, at undlade at behandle ansøgninger om at iværksætte sådanne aktiviteter, som indgives af personer med juridisk hjemsted i andre medlemsstater? b) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ud fra hvilke kriterier fastsættes da varigheden af denne overgangsperiode? c) Såfremt en overgangsperiode ikke er berettiget, ud fra hvilke kriterier skal de nationale myndigheder da behandle de pågældende ansøgninger?

RETTE

Rettens dom af 19. maj 2011 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-423/07) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — konkurrence — misbrug af dominerende stilling — luftfartssektoren — eneret til at benytte terminal 2 i München lufthavn — passivitetsøgsmål — stillingtagen fra Kommissionen — uforholdende at træffe afgørelse — pligt til at handle — foreligger ikke)

(2011/C 194/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair (Dublin, Irland) (ved advokat E. Vahida)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë og E. Righini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om, at det fastslås, at Kommissionen har udvist passivitet, idet den ulovligt har afholdt sig fra at tage stilling til sagsøgerens klage vedrørende dels en støtte, som angiveligt er blevet ydet af Forbundsrepublikken Tyskland til Lufthansa og selskabets partnere i Star Alliance, i form af en eneret til at benytte terminal 2 i lufthavnen i München (Tyskland), dels München lufthavns påståede misbrug af dominerende stilling.

Konklusion

- 1) *Det er ikke længere fornuftigt at træffe afgørelse vedrørende passivitetspåstanden fremsat af Ryanair Ltd vedrørende den påståede statsstøtte til fordel for Lufthansa.*
- 2) *Passivitetspåstanden fremsat af Ryanair vedrørende den påståede statsstøtte til fordel for Lufthansas partnere i Star Alliance afvises.*
- 3) *Passivitetspåstanden fremsat af Ryanair vedrørende det påståede misbrug af dominerende stilling afvises.*
- 4) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Ryanairs omkostninger.*
- 5) *Ryanair bærer halvdelen af sine egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 8 af 12.1.2008.

Rettens dom af 18. maj 2011 — IIC-Intersport International Corporation mod KHIM — McKenzie (McKENZIE)

(Sag T-502/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket McKENZIE — de ældre EF-figur- og ordmærker McKINLEY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 194/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Schweiz) (ved advokat P. Steinhauser)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral og D. Botis, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: The McKenzie Corp. Ltd (Ponterland Village, Newcastle Upon Tyne, Det Forenede Kongerige) (ved D. Alexander, QC, samt solicitors R. Kempner og O.M. Delafaille)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. oktober 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1425/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem The McKenzie Corporation Ltd og IIC — Intersport International Corp. GmbH

Konklusion

- 1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*
- 2) *IIC — Intersport International Corp. GmbH betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 51 af 23.2.2008.

**Rettens dom af 18. maj 2011 — Habanos mod KHIM —
Tabacos de Centroamérica (KIOWA)**

(Sag T-207/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EF-figurmærket KIOWA — det ældre EF- og nationale figurmærke COHIBA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighedspunkter mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 194/18)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Corporación Habanos SA (Havana, Cuba) (først ved advokaterne V. Gil Vega og A. Ruiz López, derefter ved advokat A. Ruiz López)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Tabacos de Centroamérica, SL (Pozuelo de Alarcón, Spanien) (ved advokat R.M. Caldeés Llopis)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. marts 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1189/2007-2)) vedrørende en indsigelsessag mellem Corporación Habanos, SA og Tabacos de Centroamérica, SL.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.
- 2) Corporación Habanos, SA, bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.
- 3) Tabacos de Centroamérica, SL, betaler sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.

**Rettens dom af 19. maj 2011 — PJ Hungary mod KHIM —
Pepekilló (PEPEQUILLO)**

(Sag T-580/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PEPEQUILLO — det ældre national ord- og figurmærke, og det ældre EF-ord- og figurmærke PEPE og PEPE JEANS — restitutio in integrum — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne — artikel 78 i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 81 i forordning (EF) nr. 207/2009) — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b)), og artikel 8, stk. 5 i forordning nr. 207/2009))

(2011/C 194/19)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: PJ Hungary Szolgálató kft (PJ Hungary kft) (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne M.H. Granado Carpenter og C. Gutiérrez Martínez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Pepekilló, SL (Algésiras, Spanien) (ved advokat Garrido Pastor)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelser truffet den 30. april og den 24. september 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 722/2007-1) vedrørende en indsigelsessag mellem PJ Hungary Szolgálató kft (PJ Hungary kft) og Pepekilló

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 30. april 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 722/2007-1) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).
- 3) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger, betaler halvdelen af PJ Hungary Szolgálató kft (PJ Hungary kft)s omkostninger samt de nødvendige omkostninger, der er afholdt af PJ Hungary kft i forbindelse med sagen for Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret.
- 4) Pepekilló, SL, bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af PJ Hungary kft)s omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens dom af 18. maj 2011 — Glenton España mod KHIM — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)

(Sag T-376/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket POLO SANTA MARIA — det ældre Benelux-figurmærke, der gengiver en silhuet af en polospiller — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 194/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Glenton España, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez Gómez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: The Polo/Lauren Company, LP (New York, De Forenede Stater) (ved solicitors R. Black, R. Guthrie, og barrister S. Malynicz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. juni 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 594/2008-2) vedrørende en indsigelsessag mellem The Polo/Lauren Company, LP og Glenton España, SA.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Glenton España, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 21.11.2009.

Rettens dom af 19. maj 2011 — Tempus Vade mod KHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE)

(Sag T-81/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket AIR FORCE — de ældre nationale og EF-ord- og figurmærker TIME FORCE — relativ registreringshindring — manglende risiko for forveksling — mangel på lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2011/C 194/21)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Tempus Vade, SL (San Sebastián de los Reyes, Spanien) (ved advokat A. Gómez López)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Juan Palacios Serrano (Alcobendas, Spanien) (ved advokaterne E. Ochoa Santamaría, J. del Valle Sánchez og V. Ruiz de Velasco Martínez de Ercilla)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. januar 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1114/2008-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Tempus Vade, SL og M. Juan Palacios Serrano

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.

2) Tempus Vade, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Sag anlagt den 4. april 2011 — COMPLEX mod KHIM — Kajometal (KX)

(Sag T-206/11)

(2011/C 194/22)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: COMPLEX S. A. (Łódź, Polen) (ved advokat R. Rumpel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kajometal s. r. o. (Dolny Kubin, Slovakiet)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren gives medhold.
- Afgørelse truffet den 21. januar 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 864/2010-2) annulleres.
- Den anfægtede afgørelse ændres således, at der gives afslag på registrering af tegnet KX (registreringsansøgning nr. 6125405).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kajometal s. r. o.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket KX for varer i klasse 7

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: COMPLEX S.A.

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: EF-ordmærket CX (nr. 3588241) for varer i klasse 7 og EF-figurmærket CX PRECISION BEARINGS (nr. 3979432) for varer i klasse 7

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der i sagen er risiko for forveksling af de omtvistede tegn.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)

Sag anlagt den 8. april 2011 — EyeSense mod KHIM — Osypka Medical (ISENSE)

(Sag T-207/11)

(2011/C 194/23)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: EyeSense AG (Basel, Schweiz) (ved advokat N. Aicher)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Osypka Medical GmbH (Berlin, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. februar 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1098/2010-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Osypka Medical

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ISENSE« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 10 og 42 — ansøgning nr. 7 165 327

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EyeSense AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »EyeSense« for varer og tjenesteydelser i klasse 10 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen ikke taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 18. april 2011 — Progust, SL mod KHIM — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)

(Sag T-216/11)

(2011/C 194/24)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Progust, SL (Girona, Spanien) (ved advokaterne M. E. López Camba og J. L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sopralex & Vosmarques SA (Bruxelles, Belgien)

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet af Første Appelkammer (sag R 1036/2010-1) annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Sopralex & Vosmarques SA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Progust, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »IMPERIA« (registreringsansøgning nr. 7.008.154), som søges registreret for varer og tjenesteydelser i klasse 29, 30, 31, 32 og 43

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sopralex & Vosmarques SA

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket (nr. 3.260.288), der indeholder ordbestanddelen »IMPERIAL«, og som er registreret for varer i klasse 29

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge og afslag på registrering af det ansøgte varemærke

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Ukorrekt fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. april 2011 — Otero González mod KHIM — Apli-Agipa (AGIPA)

(Sag T-219/11)

(2011/C 194/25)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: José Luis Otero González (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Apli-Agipa SAS (Dormans, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. februar 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 556/2010-2), — hvorved registreringsansøgningen delvist blev taget til følge med hensyn til følgende varer: »fotografier, klæbestof, (lim) til papirhandel eller privat brug, pensler, skrivemaskiner og kontorartikler (bortset fra møbler), instruktions- og undervisningsmateriale (bortset fra apparater), plastikmaterialer til emballering (der ikke er omfattet af andre klasser), tryktyper, klicheer« — annulleres.
- Registreringsansøgningen vedrørende EF-varemærke nr. 5 676 721 »AGIPA« for så vidt angår alle varer i klasse 16 afslås.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Apli-Agipa SAS

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »AGIPA« (registreringsansøgning nr. 5 676 721) for varer i klasse 16

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: José Luis Otero González

De påberåbte varemærker eller tegn: Det spanske ordmærke »AGIPA« (nr. 2 216 879) og det spanske figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »a — agipa« (nr. 1 269 511), begge for varer i klasse 16

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Delvist medhold i klagen

Søgsmålsgrunde: Fejlagtig anvendelse og fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. april 2011 — TeamBank mod KHIM — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)

(Sag T-220/11)

(2011/C 194/26)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: TeamBank AG Nürnberg (Nürnberg, Tyskland) (ved advokaterne T. Kiphuth, H. Lindner og D. Terheggen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fercredit Servizi Finanziari SpA (Rom, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. februar 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 719/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: TeamBank AG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »f@ir Credit« for tjenesteydelser i klasse 36 (ansøgning nr. 6 947 766)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Fercredit Servizi Finanziari SpA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket »FERCREDIT« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 7, 12, 14, 16, 18, 25, 35, 36, 39, 41, 42, 43 og 44 (EF-varemærke nr. 3 749 801), idet indsigelsen er rettet mod en registrering for tjenesteydelser i klasse 36.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er nogen risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificerede udgave), EUT L 78, s. 1.

Sag anlagt den 20. april 2011 — Siemens mod Kommissionen

(Sag T-223/11)

(2011/C 194/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Siemens AG (München, Tyskland) (ved advokaterne J. Risse, R. Harbst og H. Haller)

Sagsøgt: Det Europæiske Atomenergifællesskab, repræsenteret ved Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 16 114 147 EUR med tillæg af renter, der ligger 8 procentpoint højere end den tyske basisrente fra og med den 20. april 2011.
- Sagsøgte tilpligtes at godtgøre sagsøgerens advokatomkostninger samt øvrige omkostninger, der er opstået i forbindelse med den foreliggende sag, fuldt ud.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender:

- 1) Med første anbringende gøres det gældende, at sagsøgeren i henhold til kontrakten med sagsøgte er berettiget til at kræve godtgørelse for meromkostningerne.
- 2) Med andet anbringende gøres det subsidiært gældende, at disse omkostninger skal betales i henhold til tysk lovgivning, som finder anvendelse på kontrakten, nærmere bestemt i henhold til § 313 i Bürgerliches Gesetzbuch (BGB).

Sag anlagt den 21. april 2011 — Caventa mod KHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Sag T-224/11)

(2011/C 194/28)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Caventa AG (Rekingen, Schweiz) (ved advokat J. Krenzel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. februar 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1494/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Caventa AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BERG« for varer i klasse 25 og 28 (ansøgning nr. 7 115 009)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Anson's Herrenhaus KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »Christian Berg« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 18, 25 og 35 (EF-varemærke nr. 338 36 76), idet der er rejst indsigelse mod registrering for varer i klasse 25 og 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave), EUT L 78, s. 1.

Sag anlagt den 21. april 2011 — Caventa mod KHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Sag T-225/11)

(2011/C 194/29)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Caventa AG (Rekingen, Schweiz) (ved advokat J. Krenzel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. februar 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 740/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Caventa AG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »BERG« for varer i klasse 25 og 28 (ansøgning nr. 7 124 084)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Anson's Herrenhaus KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »Christian Berg« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 18, 25 og 35 (EF-varemærke nr. 338 36 76), idet der er rejst indsigelse mod registrering for varer i klasse 25 og 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 26. april 2011 — Wall mod KHIM — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)

(Sag T-227/11)

(2011/C 194/30)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Wall AG (Berlin, Tyskland) (ved advokat A. Nordemann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bluepod Media Worldwide Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Delvis annullation af afgørelse truffet den 10. februar 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 301/2010-1).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Bluepod Media Worldwide Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »bluepod media« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 38 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 6099709

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Wall AG

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 5660972 af figurmærket »blue spot« for tjenesteydelser i klasse 35, 36, 37 og 38, den internationale varemærkeregistrering nr. 880800 af ordmærket »BlueSpot« for tjenesteydelser i klasse 35, 37 og 38, og den tyske varemærkeregistrering nr. 3042373 af ordmærket »BlueSpot« for tjenesteydelser i klasse 35, 37 og 38

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen ikke taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Delvist medhold i klagen og delvist afslag på ansøgningen. Tilsvarende blev ansøgningen imødekommet i øvrigt og indsigelsen blev delvist ikke taget til følge.

Søagsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt vurderede, at der ikke var risiko for forveksling.

Sag anlagt den 4. maj 2011 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen

(Sag T-232/11)

(2011/C 194/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nederlandene) og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås, at Kommissionens afgørelse af 1. marts 2011 (Ares(2011)223668) er i strid med forordning nr. 1367/2006/EF⁽¹⁾.

— Kommissionens afgørelse af 1. marts 2011 (Ares(2011)223668) annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at vurdere substansen i anmodningen af 20. december 2010 om intern prøvelse inden for en periode, der fastsættes af Retten.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført to anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at sagsøgte er forpligtet til at gennemføre en intern prøvelse af direktiv 2010/77/EU⁽²⁾, således som sagsøgerne har anmodet om, idet nævnte direktiv som anført af sagsøgte ikke finder almindelig anvendelse, men snarere er en forvaltningsakt, der indeholder konkrete og individuelle afgørelser på grundlag af individuelle ansøgninger fra de berørte producenter.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med forordning nr. 1367/2006/EF, idet direktiv 2010/77/EU indeholder flere forvaltningsakter om individuelle afgørelser vedrørende individuelle ansøgninger. Endvidere henset til at det nævnte direktiv ikke er vedtaget som led i Kommissionens lovgivningskompetence, bør adgangen til klage og domstolsprøvelse vedrørende direktivet sikres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2010/77/EU af 10.11.2010 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår udløbsdatoerne for optagelse af visse aktivstoffer i bilag I (EUT L 293, s. 48).

Sag anlagt den 26. april 2011 — Glaxo Group mod KHIM — Farmodiética (ADVANCE)

(Sag T-243/11)

(2011/C 194/32)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Glaxo Group Ltd (Greenford, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor O. Benito)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda (Estanda de S.Marcos, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Sagen udsættes, indtil der i Portugal er truffet afgørelse i et ugyldighedssøgsmål, idet det eneste grundlag for afslaget på at registrere EF-varemærke nr. 6472971 anfægtes med dette ugyldighedssøgsmål.
- Afgørelse truffet den 25. februar 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 665/2010-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og/eller Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Glaxo Group Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »ADVANCE« for varer i klasse 5 — EF-varemærkeansøgning nr. 6472971

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda

Det påberåbte varemærke eller tegn: Portugisisk varemærke registrering nr. 417744 for figurmerket »ADVANCIS CAPS MORE BIOAVAILABLE. MORE EFFECTIVE« for varer i klasse 3 og 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 65, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret: (i) fastslog, at sagsøger ikke anfægtede indsigelsesafdelingens afgørelse af 25. februar 2010 for så vidt angår ligheden mellem de omhandlede varer, (ii) ikke fandt grundlag for at fravige indsigelsesafdelingens afgørelse af 25. februar 2010 for så vidt angår ligheden mellem de omhandlede varer, (iii) ikke vurderede, om de i klasse 3 omhandlede varer ligner eller adskiller sig fra de i klasse 5 omhandlede varer, (iv) ikke forklarede, hvorfor det var relevant at tage hensyn til, hvordan tegnene udtales på engelsk, når det relevante område er Portugal, (v) anså, at de omtvistede varemærker på engelsk fonetisk set ligner hinanden, (vi) anvendte ukorrekte kriterier, hvad angår sammenligningen af tegnene, hvorfor det fejlagtigt fastslog, at der forelå en gennemsnitlig grad af lighed, (vii) anvendte ukorrekte og ufuldstændige kriterier ved bedømmelsen af, om der generelt forelå en risiko for forveksling.

Sag anlagt den 6. maj 2011 — ClientEarth og International Chemical Secretariat mod ECHA

(Sag T-245/11)

(2011/C 194/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) og International Chemical Secretariat (Göteborg, Sverige) (ved lawyer P. Kirch)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Det Europæiske Kemikalieagentur har tilsidesat Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet
- Det fastslås, at Det Europæiske Kemikalieagentur har tilsidesat forordning (EF) nr. 1367/2006. (1)
- Det fastslås, at Det Europæiske Kemikalieagentur har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 (2)
- Afgørelsen i det bekræftende svar fra sagsøgte af 4 marts 2001 om ikke at udlevere de udbedte dokumenter annulleres
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med deres søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen i sagsøgtets bekræftende svar af 4. marts 2011 om ikke at give aktindsigt i dokumenter, der indeholder navne og kontaktoplysninger om anmelderne (fabrikanter/importører) af et stort antal stoffer, der angiveligt er farlige for den menneskelige sundhed og miljøet, samt oplysninger om de mængder, der er bragt i omsætning på EU-markedet.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som Kommissionen ikke besvarede sagsøgernes genfremsættelse af begæringen inden for den fastsatte frist uden forudgående at begrunde forsinkelsen.

- 2) Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 4 og 6, i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som Kommissionen ikke rådførte sig med anmelderne med henblik på at vurdere, om der forelå forretningsmæssige interesser, der kunne udelukke udbredelse, og ikke fremlagde tilstrækkeligt bevis for, at det var åbenbart, at dokumenterne ikke kunne udbredes.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 1, 2, 3 og 4 i Århuskonventionen, for så vidt som Kommissionen afslog at give sagsøgerne aktindsigt i de udbedte oplysninger. Den anfægtede afgørelse er ligeledes i strid med artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006, for så vidt som Kommissionen ikke fortolkede undtagelserne i henhold til artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 restriktivt under hensyntagen til den offentlige interesse i udbredelse eller til hvorvidt de udbedte oplysninger vedrører emissioner til miljøet.
- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som Kommissionen ikke godtgjorde, at offentliggørelsen af de udbedte dokumenter kunne være til skade for interne beslutningsprocesser i ECHA, samt med samme forordnings artikel 4, stk. 2, første led, idet Kommissionen ikke godtgjorde, at der forelå en forretningsmæssig interesse i et afslag på udbredelse.
- 5) Med det femte anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 3, andet afsnit, og stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, for så vidt som Kommissionen ikke afgjorde, om der forelå en tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen og ikke fremlagde detaljerede oplysninger til støtte for dette afslag.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 194/30	Sag T-227/11: Sag anlagt den 26. april 2011 — Wall mod KHIM — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)	18
2011/C 194/31	Sag T-232/11: Sag anlagt den 4. maj 2011 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen	19
2011/C 194/32	Sag T-243/11: Sag anlagt den 26. april 2011 — Glaxo Group mod KHIM — Farmodiética (ADVANCE)	19
2011/C 194/33	Sag T-245/11: Sag anlagt den 6. maj 2011 — ClientEarth og International Chemical Secretariat mod ECHA	20

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA